(סיום הפרק) 34b (משנה ג׳) 1.5.4 (סיום הפרק)

- ד. כִּי ה׳ אֵלהֵיכָם הוּא אֵלהֵי הָאֵלהִים ואָדנֵי הָאָדנִים **הָאָל הַנְּדָל הָנָבָר וְהַנּוּרָא** אָשֶׁר לא יִשָּׁא כָּנִים וְלא יִקָּח שׁחַד: *דברים י:ת*.
 - 2. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ **הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא** שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד... *נחמיה ט:לב*
- ג ועתה ישראל **מה ה׳ אֱלתָיף שאל מַעמ**ָר כּי אָם לִיִרְאָה אֶת ה׳ אֱלתֶיף לָלֶכֶת בְּכָל דְרַכִיו וּלְאַהָבָה אתו וְלָאַבד אֶת ה׳ אֱלתֶיף... *דברים יאב*.
 - 4. וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּיך חֹסֶן יְשׁוּעֹת חָכְמַת וְדָעַת יִ**רְאַת ה' הִיא אוּצָרו**: ישעיהו פרק לג פסוק ו
 - 5. וָאֶתְנַפַּלְתִי כִּי אָמַר ה' לְהַשְׁמִיד אֶתְ**בָּעִים הַיּוֹם וְאֶת אַרְבָּעִים הַלַיְלָה אֲשֶׁר הְתְנַפָּלְתִי** כִּי אָמַר ה' לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: *דברים פרק ט פסוק כה*
 - 6. וִיִצְעַק משֶׁה אֶל ה׳ לֵאמר אֵל נָא רְפָא נָא לָה: במדבר פרק יב פסוק יג
- ד. זַיְהִי כְּכַלוֹת שְׁלֹמה לְהִתְפַּלֵל אֶל ה' אֵת כָּל הַתְּפְלָה וְהַתְחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלְפְנֵי מִזְבַּח ה' **מִכְּרֹע עַל בְּרְכָּי**ו וְכַפָּיו פְרָשוֹת הַשָּׁמִיִם: מ*לכים א ח:נד*
 - 8. וַתָּקָד בַּת שָׁבַע אַפּיִם אָרָץ וַתִּשְׁתַחוּ לַמֶּלֶךְ וַתּאמֶר יְחִי אֲדְנִי הַמֶּלֶךְ דָוִד לְעָלָם: מלכים א פרק א פסוק לא
- . עַיַסַפָּר אֶל אָבִיו וְאֶל אֶחָיו וַיִּגְעַר בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמָתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אָנִי וְאָמְך וְאָמֶיך לְאָ**שְׁתַחוֹת לְךּ אָרְצָה**: בראשית לזי
 - ז. בּוֹרֵא נִיב שְׁפָתָים שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אֲמֵר ה' וּרְפָאתִיו: ישעיהו פרק נז פסוק יט
 - זו. ומעולם לא שָׁמְעוּ לא הֶאֱזִינוּ עַיִן **לא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתָף** יַעֲשֶׂה למְחַבֵּה לוֹ: ישעיהו פרק סד פסוק ג
 - 12. פי לא טָקדּל אָבִיון מָקָרָב הָאָרָץ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לָאמר פָּתַם תִּפְתַח אָת יָדְךָ לְאָחִידְ לַעֵנֶיָד וּלְאָבְיֹנְה בְאַרְצָד: זברים פרק טו פסוק יא
 - *וּ*נָהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמשָׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים: *בראשית פרק ב פסוק י*
- א. ודְנָיֵאל כְּדִי יְדַע דִי רְשִׁים כְּתָבָא עַל לְבִיְתָה וְבָאו שָׁתִיחָן לָה בְּעָליתָה נָגֶד יְרוּשְׁלֶם וְזְמְנִין הְלָתָה בְיוֹמָא הוא בָּרָך עַל בְּרְכוֹהִי וּמְצַלֵא וּמוֹדֵא קָדָם אֱלָהֵה כָּל קָבֵל דִי הָוָא עָבֵד מָן קַדְמַת דְנָה: זײַאל פרק ו פסוקיא.
 - ז. לְדָוִד מַשְׂפִיל אַשְׁרֵי נְשׁוּי פָּשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: תהלים פרק לב פסוק א
 - I משנה ג' inappropriate expressions of a ש"ע for which he is silenced
 - a שלוח הקן. "You had compassion on the nest (שלוח הקן)...have compassion on us"
 - i יוסי generates jealousy among creatures
 - ii גזרת המלך into expressions of compassion they are just גזרת המלך גזרת המלך
 - 1 Tangential stories: of שליחי צבור who "overdid" praise limited to vv. 1-2
 - 2 *Tangent*: challenge of יראת שמים not so difficult for מרע״ה (v. 3), in spite of v. 4
 - b *אל טוב ייזכר שמך* "Your name should be remembered for the good you do" (reason: must give thanks for "bad")
 - c *מודים מודים*: looks like dualism
 - i *Related*: if someone says שמע שמע, we silence him
 - *Challenge*: if someone says שמע and repeats it considered "low" (but not silenced)
 - (a) Resolution: if he says one word at a time "low"; if he repeats the מגונה מסוק
 - (b) *Question (ש"ו*): perhaps he hadn't had כוונה the first time so he repeated?
 - (c) *Response* (*אביי*): why is he treating ה' like a peer?
 - II משנה ד': guidelines for ש"ץ

2

5

1

- a If: someone is a ۲" and errs, another should take his place and not practice "modest refusal"
 - i *He picks up*: at the ברכה where the first one erred
 - 1 *Note*: modest refusal go at 3rd request; listed (w/salt, leavening) w/things good in small measure
 - רצה if he erred in 1st 3, go back to אבות; middle 3, אתה חונן; last 3, re הונא; last 3, re הונא
 - (a) *Dissent (ר' אסי*): middle ברכות have no order
 - (b) Challenge to איין (די ששת): our משנה rules that he picks up at beginning of ש"ץ erred
 (i) Defense: middle ברכות all considered one ברכה (for that purpose)
 - 3 *Tangential ruling (רב יהודה*): no requests during 1st or last 3 ברכות (analogy to servant of king)
 - 4 Tangential ברייתא: stories of long and short בעלי תפילה, justified by ר״א based on v. 5 (long) and v. 6
 (a) Note: as per v. 6, if praying on behalf of someone, no need to mention his/her name
 - Tangential הודאה where we bow: הרא אבות and הודאה at beginning and end (of each) -
 - (a) *And*: if he wants to bow at each arct, we teach him not to
 - (i) ג *דיב"ל* at end of each ברכה, king beginning and end of each ברכה, גריב"ל,
 - 1. Dissent (ייב"ל s version of ריב"ל): king never arises (until done) as per v. 7
 - (b) *Definitions*: קידה is on the face (v. 8); כריעה on the knees (v. 7), השתחוואה on the ground (v. 9)
 - (i) Note: נפילת אפים would lean over (instead of נפילת אפים)
 - (ii) הודאה bowing at הודאה is good/bad
 - 1. *Resolution*: beginning/end
 - a. *Challenge*: רבא used to bow at beginning and end of הודאה
 - b. Resolution: "inappropriate" refers to הודאה or הודאה of ברכת המזון b.
- b להנים does not answer כהנים להנים, (confusion), and if no other כהן but him, he shouldn't perform נשיאת כפים
 - i But if: he is confident that he can perform נשיאת כפים and return to his תפילה, he is permitted to do so
- III השנה implications of an error on the part of a ש"ע bad sign for צבור (story of הוי ה per v. 10) per v. 10)
 - a Note: emphasis on first ברכה may be comment on requirement of כוונה
 - Tangential אגדות: vv. 11-15

i